

שיחות הר"ן קנ"ו

ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה שמא אינו שם כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר וחמשיל אז לבתו על עצמו:

כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי, אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק אבי אבי וכו' לא אשמע דבריו? בדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד ואחד כמה גדולה המעלה של מי שיוצא לבוא על קברו הקדוש והנורא כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר.

וכבר נרשמו איזה שיחות לעיל, כי בן היה דרכו בקדש לשיח ולדבר בחכמתו הנפלאה ובשעת השיחה לא הבינו כונתו, ואחר-כך הבינו למפרע כונתו הקדושה בפרט בענין זה לבוא על קברו שדבר הרבה מזה בפירוש וברמז כמה פעמים וכבר מבואר מה שיחד שני עדים ובנוזכר לעיל.

כמו שכתוב לעיל בסימן קמ"א שמבואר שם בענין תיקון הכללי, שייחד שני עדים ואמר שגם אם ימלאו ימיו ויבאו לאחר הסתלקותו על קברו ויאמר שם אלו הי' קאפיטל תהלים של תיקון הכללי, ויתנו פרוטה לצדקה, אף אם גברו עוונותיו מאד

כשהיה באומאן שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולחתפלל שם בקול מר כנהוג. ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד ובתו תחיה היתה עומדת אצלו אז ענה ואמר לה: האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל. ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים כי הרבה שרויים על קברם, על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו'.

הישמח משה כותב שהעצה היא להודיע שנותן פרוטה צדקה לעילוי הנשמה שתודיע לאביו שהוא הגיע לקברו. או שמודיע שילמד אח"כ משניות לע"נ אותה הנשמה שתלך לקרוא לאביו וכדו'. כי כל כך הנשמות צריכים את המשנה או את הפרוטה צדקה, שכולם בורחים ורצים לקרוא לאותו אדם, כי כולם נצרכים לאותו קדיש או פרוטה.

וביום היארצייתו או בערב ראש חודש אי"צ לפעולות האלה, כי בפשטות נמצאת הנשמה על קברו.

מאד, ישתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו, וזה הסוד הוא דווקא על קברו של רביה"ק. שאמר שבזה הוא חזק ביותר בפעולת אלו ה' קאפיטל תהלים.

ויש לדעת שכשהולכים לקברו של הצדיק, יש בזה כמה וכמה סודות. כי אי' בכתבי אריז"ל שאליעזר עבד אברהם היה לו נשמה גבוהה, אבל בתחילה היה בבחינת ערל. ואח"כ כששמע לאברהם אבינו, נתהפך מארור לברוך, ואעפ"כ עוד לא נתתקן לגמרי, רק כשנתגלגל עוד הפעם בכלב בן יפונה, ואחר שהלך כלב לקברי אבות, אז דייקא נתקנה נשמתו לגמרי.

כי ישנן שתי בחינות אצל הצדיק, בחיים חיותו יש מדרגה אחת, ואז יש מעלה שהוא בהתגלות וכל חלקי נשמתו במקום אחד. ולאחר הפטירה יש מעלה של דביקות שאין בחיים חיותו. כי נתעלה יותר ויותר, אלא שנפרדים כל חלקי נשמתו. כי על קברו נמצא רק חלק הנפש, אלא שלזה הנפש יש

כחות יותר ממה שהיה לו בחייו, כי נתעלה בכל עת.

ובענין פעולת ישועות אצל הצדיק הוא בעיקר בחלק הנפש, שזה החלק נמצא ביותר על קברו לאחר הסתלקותו יותר מבחייו. ולכן עיקר הכח לפעול ישועות הוא ע"י שהולך לקבר הצדיק, שאז יש כח הנפש שהוא בחי' ז'אני תפילה, ובוה מתפלל להמשיך ישועות על ישראל. בסוד הנפש בחי' המלכות.

ובודאי שכל יהודי שהולך לקבר הצדיק יש בזה התעוררות גדולה, וכ"ש מי שמתקשר בדביקות לצדיק. שזה פועל בודאי הרכה יותר לאין ערוך. ובפרט רביה"ק שגילה דרך התפילה וההתבודדות, ממילא כל אחד ואחד שנמצא אצל קברו ועוסק בהתבודדות, הרי בזה הוא מתדבק בהתקשרות אל הצדיק ביותר. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

